

Cílem rigorózní práce je analýza problematiky domácí orální narativní tradice na přelomu 19. a 20. století, se zaměřením na lokální pražské pověsti, jejich charakter, genezi a funkci. Případová studie sběrů vyšehradských a podskalských pověstí pražské spisovatelky Popelky Biliánové si klade za cíl nejen analyzovat lokální korpus dobově tradovaných folklorních látek, ale v širším smyslu představit i roli pověstí a zacházení s nimi v českém semiodborném diskurzu 2. poloviny 19. století.

Základními prameny použitými v rigorózní práci jsou jednak vlastní rukopisy autorky, uložené v autorčině pozůstalosti, tak i komplet její literární tvorby tématicky se vztahující k problematice pražských pověstí. Sekundární literaturu pak představují sbírky pražských pověstí dalších autorů, pragensie a další relevantní teoretická literatura, převážně z oblasti folkloristiky, etnologie, literární vědy a historiografie.

Po teoretickém úvodu sumarizujícím a konfrontujícím teoretické, metodologické a klasifikační přístupy k pověsti jako folklornímu žánru, následuje kritický přehled dosavadního studia problematiky. Sběrka pražských pověstí Popelky Biliánové je zařazena do genetického vztahu s ostatními sbírkami pražských pověstí a jsou charakterizováni její následovníci a pokračovatelé. Stručně je představena i osobnost a teoretické zázemí autorky.

V hlavní části práce je analyzována otázka folklorní autenticity pražských pověstí Popelky Biliánové, provedena kritika pramenů, ze kterých Biliánová při své práci čerpala, a vytvořen seznam informátorů, jejichž výpovědi autorka využívala při tvorbě svých textů.

V závěru práce jsou pak pražské pověsti Popelky Biliánové i jejich autorka zařazeny do dobového společenského a kulturního kontextu.

(...)